De ce mi s-a întâmplat aceasta chiar mie?

De ce mi s-a întâmplat aceasta chiar mie?

Deseori, auzim această întrebare care este cea mai obişnuită, la ordinea zilei şi, probabil, ea este acea întrebare presantă în mintea ta chiar în acest moment. Poate o boală fizică a apărut în viaţa ta cu suferinţa ei, cu cheltuielile şi incertitudinea care te frământă. Sau iarăşi, ar putea fi acel deces care a lovit cercul familiei tale cu durerea ei neobişnuită. Probabil este un accident care ţi-a adus suferinţă şi nefericire în casa ta. Probabil, cele mai scumpe visuri au fost spulberate printr-o tragedie, o datorie sau lipsa unui serviciu care să-ţi asigure existenţa. Pentru unele sau alte motive, tu eşti deznădăjduit, îngrijorat, agitat şi bolnav. Tu eşti uimit şi te întrebi dacă viaţa merită să fie trăită şi de repetate ori îţi vine în minte întrebarea: „De ce a îngăduit Dumnezeu să mi se întâmple mie aceasta?" Este o bună întrebare pe care ţi-o pui şi singura apropiere normală ca să găseşti un răspuns la necazul sau dificultatea prin care treci. Tu ai putea să adopţi o atitudine de îndrăzneaţă sfidare, desigur, şi să te hotărăşti să lupţi cumplit împotriva încercărilor din viaţa ta. Sau ai putea chiar să renunţi la orice întrebare cu o atitudine fatalistă, să spui că necazurile tale sunt oricum inevitabile. Dar cea mai bună metodă este să te întrebi liniştit şi calm: „De ce a îngăduit Dumnezeu ca acest lucru să vină în viaţa mea?"

Prima ta tentaţie poate să fie să te gândeşti dacă Dumnezeu te pedepseşte pentru un anumit păcat pe care l-ai săvârşit. În timp ce acest lucru ar putea să fie adevărat, este evident că el nu este principalul motiv pentru durerea ta. Dacă principalul scop al lui Dumnezeu ar fi pedeapsa, El ar fi putut să-ţi ia viaţa. În loc de aceasta, El ţi-a prelungit viaţa cu intenţia să-ţi dea răspuns la întrebarea ta.

„Pentru ce mi s-a întâmplat aşa ceva?", întrebi tu. Răspunsul este că Dumnezeu vrea să-ţi vorbească ţie, personal. El a încercat să-ţi vorbească înainte, dar atât timp cât lucrurile îţi mergeau bine, tu nu erai interesat să asculţi. El ştie că singura cale ca să-ţi atragă atenţia este să îngăduie să vină încercări în viaţa ta. El este atât de interesat de tine, încât chiar, doreşte să permită ca tu să suferi pentru un scurt timp numai dacă, drept rezultat, tu poţi să fii făcut fericit pentru totdeauna.

Dacă tu niciodată nu ai fost născut din nou, Dumnezeu are patru scopuri pentru tine în aceste încercări prin care treci. Întâi, El vrea ca tu să simţi nevoia de ajutor. Al doilea, El vrea ca tu să-ţi dai seama de neputinţa ta de a te ajuta singur. Iarăşi El vrea ca tu să abandonezi orice speranţă de a obţine uşurare sufletească de la semenii tăi. În sfârşit, El vrea ca tu să te predai pe tine însuţi în mâna Lui şi să-L rogi să te mântuiască.

Vezi tu, dacă ai fi murit înainte în păcatele tale, acum tu ai fi fost pierdut pentru toată eternitatea. Păcatele tale n-au fost niciodată iertate şi, din această cauză, tu ai fost despărţit de cer pentru totdeauna. Dar Dumnezeu nu vrea ca tu să pieri. Pentru ca tu să ai o cale onorabilă de iertare a păcatelor tale, El a trimis pe Fiul Său, Domnul Isus Hristos, ca să moară pe cruce la Golgota. Hristos a murit pentru păcătoşi pentru ca ei să poată fi iertaţi. La trei zile după îngroparea Sa, Mântuitorul a înviat din morţi şi puţin mai târziu, El S-a înălţat la cer, unde El chiar în acest moment aşteaptă să te mântuiască.

Acum, aici este vestea pe care Dumnezeu încearcă să te facă s-o înţelegi. Dacă tu vei recunoaşte păcatele tale şi vei primi pe Fiul lui Dumnezeu ca Domnul şi Mântuitorul tău personal, El va ierta păcatele tale şi îţi va da viaţa eternă în cer. El a promis în mod hotărât aceasta în Cuvântul Său, Biblia, şi El nu poate călca această promisiune: „Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine are viaţa veşnică" (Ioan 6.47). Marea întrebare la care trebuie să răspunzi chiar acum este aceasta: „Voi deschide sau nu voi deschide uşa inimii ca să-L primesc pe Domnul şi Mântuitorul meu?"

Dacă Îl refuzi pe El, tu îţi vei continua viaţa ca să întâmpini mai departe durere şi dezamăgire în această viaţă, iar nenorocire veşnică în cea următoare. Dacă îl primeşti pe El, ţi se va da putere să porţi orice încercare şi verificare a credinţei tale pe pământ şi ţi se va asigura o bucurie veşnică în cer. Nu contează cât de grele sunt necazurile tale chiar acum; merită să le înduri, ca şi orice suferinţă şi orice lacrimă de cădere sau orice durere de inimă zdrobită, dacă ele ar fi mijloacele care te vor aduce la Domnul Hristos. Vei spune atunci ca psalmistul David: „Este spre binele meu că m-ai smerit ... Către Domnul strig în strâmtorarea mea şi El mă ascultă" (Psalmul 119.71; 120.1). Oricare ar fi problema ta atunci, să faci din ea o piatră pe care să păşeşti spre Hristos.

„Şi-acum, ce altă faptă ţi se cere decât să vii cu drag la pieptul Meu? Să crezi.Şi-apoi să plângem în tăcere. Să crezi. Şi să te naşti din Dumnezeu ".

O, vino dar! Te chem să vii, să-ţi iei din mâna Mea cununa!Şi-atunci vei şti ce azi nu ştii c-ai fost al Meu din veşnicii şi eşti al Meu pe totdeauna!